

הלכות תפילין - ח

תפילין ומזוזה בחדר של בעל ואשתו

שוע"ר סי' מ

ג בית שיש בו תפילין אסור לשמש בו מטתו, עד שיוציאן, או שיעשה לפניהם מחיצה גבוה י' טפחים, אע"פ שהן מגולין, או שיכסן ב' כיסוין כלי בתוך כלי.

והוא שאין הב' מיוחד להם, או שהחיצון מיוחד להם והפנימי אין מיוחד להם, ואין צריך לומר אם שניהם אינן מיוחדים להם. אבל אם שניהם מיוחדים, ואפילו מאה שהם מיוחדים להם חשובים ככלי אחד, אע"פ שאין מניחין לעולם התפילין כמו שהן בתוך החיצון, אלא מניחין אותו בתוך הפנימי והפנימי בתוך החיצון. לפיכך אותן המניחין כיס התפילין והטלית לתוך כיס גדול, הרי גם כיס הגדול נקרא כליין המיוחד להן, וצריך עוד כלי על גביו.

ד אם פירש טלית על גבי כיס של תפילין שמונח, אף על פי שאינה כרוכה תחתיו מלמטה, מותר.

ה אם המזוזה קבועה בפנים בחדר, יש מי שמצריך כלי בתוך כלי, דהיינו לכסותה בב' כיסוין. ואם יש זכוכית על השם, די בפריסת סודר אחד על הזכוכית.

ו יש מי שאומר, שמזוזה כיון שקבועה כולה בכותל ואין בה אלא נקב בלבד, די שישתום את הנקב בחתיכת שעוה או דבר אחר שמבטלו שם, ואין צריך כלי בתוך כלי. לפי שהכותל חולק רשות לעצמו לכל מה שבתוכו, כשאין נקב פתוח משם לבית. ואף אם המזוזה קבועה] בשפופרת, מכל מקום כיון שהיא מחוברת לכותל הרי היא ככותל.

אבל סתימת זכוכית אינה מועלת, שכיון שהמזוזה נראית דרך הזכוכית אסור, כמו שאסרו ערוה בעששית משום לא יראה בך ערות דבר, ותשמיש המטה היא גם כן גנאי ודומה לערוה, וצריך סתימה גמורה שאין המזוזה נראית מתוכה.

ויש לסמוך על דבריו להקל בדברי סופרים. בשגם שיש לומר, שאף מי שהצריך כלי בתוך כלי, לא הצריך אלא בכלי לבד, מפני שאינו מבטלו שם. ואינו מועיל לסתום פתיחת נקב הכותל לבית שלא יהא כל מה שבתוכו נידון כאלו הוא בתוך הבית

ח אשתו עמו ואינו רוצה לשמש, נקרא אין אשתו עמו. ויש מי שאוסר, להיות אשתו עמו במטה, עד שיניח התפילין והספרים שבחדר כלי בתוך כלי, שמא ישכח עליהן וישמש (ונכון לחוש לדבריו...).

שוע"ר סי' עג

שאפילו לערוה ממש מועיל כיסוי.

שוע"ר סי' עה

ח ערוה בעששית ונראית דרך דפנותיה, אסור לקרות כנגדה, ואפילו היא בבית אחר ונראית דרך עששית שבחלון. לפי שבראיה תלה הכתוב, שנאמר ולא יראה בך וגו', והרי היא נראית.

שוע"ר סי' עו

צואה בעששית, מותר לקרות כנגדה, אף על פי שרואה אותה דרך דפנותיה, לפי שבצואה תלה הכתוב בכיסוי שנאמר ושבתי וכתית את צאתך, והרי היא מכוסה.

שוע"ר סי' עט

ד היתה במקום גבוה י' טפחים או נמוך י' טפחים הרי זה רשות לעצמו, ונקרא מחנהו קדוש, אע"פ שיושב בצדה ורואה אותה ... ויש אומרים שצריך שיהיה רוחב מקום ההוא ד' טפחים על ד' טפחים, ואז הוא מקום חשוב לחלוק רשות לעצמו, כמו ברשויות של שבת, ויש לחוש לדבריהם להחמיר בשל תורה.

פסקי הסדור הלכות תפילין

אם יש צואה בבית אסור להניח הספרים מגולים, אלא אם כן מונחים על שלחן או דף שגבוה י' טפחים מן הקרקע, אבל בפחות מ' טפחים צריך לכסותם.

ט"ז יו"ד סי' רפ

ה במה שהיא למעלה מ' טפחים, דהוה כרשות אחרת ... ובחדר שאיש ואשתו שם יכסה המזוזה בשעוה ... כי בזה לא די כיסוי זכוכית כיון דיש שם תשמיש, וכתוב לא יראה בך ערות דבר, כמו דאמרינן ערוה בעששית אסור לקרות קריאת שמע כנגדה, כן נראה לי.